

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมบางประการของสมาชิกตลาดกลาง

1.1 สภาพทางสังคมทั่วไป ผลการศึกษาแสดงให้เห็นสภาพพื้นฐานด้านสังคมเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของสมาชิก ดังนี้

1.1.1 เพศ จากการศึกษา พบว่าสมาชิก ร้อยละ 79.70 เป็นเพศชาย ร้อยละ 20.30 เป็นเพศหญิง

1.1.2 อายุ จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 30.60 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมา ร้อยละ 26.10 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี และน้อยสุตร้อยละ 2.70 มีอายุ น้อยกว่า 30 ปี สมาชิกมีอายุโดยเฉลี่ย 49.02 ปี

1.1.3 ศาสนา จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 91.10 นับถือศาสนาพุทธ และส่วนน้อยร้อยละ 0.90 นับถือศาสนาอิสลาม

1.1.4 การศึกษา จากการศึกษาพบว่า จำนวนสมาชิกร้อยละ 27.00 จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น รองลงมา ร้อยละ 17.20 จบชั้นศึกษามัธยมศึกษาและน้อยสุตร้อยละ 3.20 จบต่ำกว่าชั้นประถมศึกษา

1.1.5 จำนวนสมาชิกในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 52.30 มีสมาชิกในครัวเรือน ระหว่าง 2-4 คน รองลงมา ร้อยละ 36.90 มีสมาชิกในครอบครัว มากกว่า 4 คน และน้อยสุตร้อยละ 10.80 มีสมาชิกในครอบครัว น้อยกว่า 2 คน โดยเฉลี่ยมีสมาชิกในครอบครัว 4.22 คน

1.1.6 สมาชิกที่ใช้แรงงาน จากการศึกษาพบว่าเกษตรกรร้อยละ 80.20 ใช้แรงงานเต็มเวลาและร้อยละ 19.80 ใช้แรงงานไม่เต็มเวลา

1.1.7 สิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตรหลายอย่างใน 1 ราย โดยร้อยละ 88.70 มีเครื่องสูบน้ำ รองลงมา ร้อยละ 80.20 มีเครื่องตัดหญ้า และน้อยสุตร้อยละ 0.50 มีเครื่องผสมปุ๋ย

ตารางที่ 4.1 สภาพสังคมทั่วไปของสมาชิกตลาดกลาง

(n= 222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	177	79.70
หญิง	45	20.30
2.อายุ (ปี)		
น้อยกว่า 30	6	2.70
30-40	51	23.00
41-50	68	30.60
51-60	58	26.10
มากกว่า 60	39	17.60
Minimum = 24 ปี	Maximum = 83 ปี	
\bar{X} = 49.02 ปี	S.D. = 11.49 ปี	
3.ศาสนา		
พุทธ	220	99.10
อิสลาม	2	0.90
4.การศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	7	3.20
จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น	60	27.00
จบชั้นประถมศึกษาตอนปลาย	28	12.60
จบชั้นมัธยมศึกษา	38	17.20
จบชั้น ปวช.	36	16.20
จบชั้น ปวส.	23	10.40
จบชั้นปริญญาตรีขึ้นไป	30	13.50

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n= 222)		
รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
5.จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)		
น้อยกว่า 2	24	10.80
2-4	116	52.30
มากกว่า 4	82	36.90
Minimum = 1 คน	Maximum = 13 คน	
\bar{X} = 4.22 คน	S.D. = 1.45 คน	
6. สมาชิกที่ใช้แรงงาน (คน)		
ไม่เต็มเวลา	44	19.80
เต็มเวลา	178	80.20
7. สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำการเกษตร (ตอบได้มากกว่า 1ข้อ)		
เครื่องสูบน้ำ	197	88.70
เครื่องพ่นสารเคมี	113	50.90
รถแทรกเตอร์	2	0.50
เครื่องตัดหญ้า	178	80.20
เครื่องนวดขางเครื่องยนต์	43	19.40
เครื่องนวดขางด้วยคน	38	17.10
เครื่องผสมปุ๋ย	1	0.50

1.2 สภาพทางสังคม ผลการศึกษาแสดงให้เห็นสภาพพื้นฐานด้านสังคมของสมาชิกตลาดกลาง ดังนี้

1.2.1 การเป็นสมาชิกกลุ่ม จากการศึกษาพบว่าสมาชิก ร้อยละ 62.60 เป็นสมาชิกกลุ่ม และร้อยละ 37.40 ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่ม

1.2.2 การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องยางพารา จากการศึกษาพบว่า สมาชิกส่วนมากร้อยละ 77.50 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากวิทยุโทรทัศน์ รองลงมาร้อยละ 60.00 ได้รับจากเจ้าหน้าที่รัฐ และน้อยสุตร้อยละ 24.30 ได้รับจากแหล่งอื่นๆ

1.2.3 การศึกษาดูงาน จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 51.80 เคยได้ศึกษาดูงาน และร้อยละ 48.20 ไม่เคยได้ศึกษาดูงาน

1.2.4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับยางพารา จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 41.40 เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับยางพาราเรื่อง การปลูกสร้างสวนยาง รองลงมาร้อยละ 34.20 เคยฝึกอบรมเรื่องการกรีดยางและน้อยสุดร้อยละ 5.40 เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องการสร้างแปลงกิ่งตา แปลงกล้ายาง

1.2.5 ผลประโยชน์ที่ได้รับจากตลาดกลางยางพารา จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 92.80 ได้รับประโยชน์ในเรื่องการได้พัฒนาคุณภาพมาตรฐานยาง รองลงมาร้อยละ 91.90 ได้รับประโยชน์ในเรื่อง ราคาขาคีขึ้น และน้อยสุด ร้อยละ 68.00 ได้รับประโยชน์เรื่อง น้ำหนักยางที่เที่ยงตรง

ตารางที่ 4.2 สภาพทางสังคมของสมาชิกตลาดกลาง

(n= 222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.การเป็นสมาชิกกลุ่ม		
ไม่เป็น	83	37.40
เป็น	139	62.60
2.การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
เจ้าหน้าที่รัฐ	133	59.90
สื่อสิ่งพิมพ์	65	29.30
วิทยุโทรทัศน์	172	77.50
อื่นๆ	54	24.30
3.การศึกษาดูงาน		
ไม่เคย	115	51.80
เคย	107	48.20
4.การฝึกอบรมเกี่ยวกับยาง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
วิชาการยาง	61	27.50
การปลูกสร้างสวนยาง	92	41.40
การสร้างแปลงกิ่งยาง/แปลงกล้ายาง	12	5.40
การตัดยาง	41	18.50
การกรีดยาง	76	34.20
การผลิตยางแผ่นชั้นดี	68	30.60
5.ผลประโยชน์ที่ได้รับจากตลาดกลางยางพารา(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ราคาขาคีขึ้น	204	91.90
น้ำหนักยางที่เที่ยงตรง	151	68.00
ได้พัฒนาคุณภาพมาตรฐานยาง	206	92.80
รับข้อมูลข่าวสารด้านตลาดยางพารา	153	68.90
ได้ขายยาง โดยตรงผ่านตลาดกลาง	152	68.50

1.3 ข้อมูลด้านอื่นๆของสมาชิก ผลการศึกษาแสดงให้เห็นสภาพพื้นฐานด้านอื่นๆของสมาชิก ดังนี้

1.3.1 ระยะทางจากบ้านพักถึงสวนยาง จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 61.20 มีระยะทางจากบ้านพักถึงสวนยางน้อยกว่า 3 กิโลเมตร รองลงมาร้อยละ 13.10 มีระยะทางระหว่าง 5-6 กิโลเมตรและน้อยสุตร้อยละ 6.30 มีระยะทาง ระหว่าง 3-4 กิโลเมตร โดยเฉลี่ยมีระยะทาง 4.82 กิโลเมตร

1.3.2 ระยะทางบ้านพักกับตลาดกลางยางพารา จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 34.60 มีระยะทางจากบ้านพักถึงตลาดกลางน้อยกว่า 6 กิโลเมตร รองลงมาร้อยละ 17.10 มีระยะทางระหว่าง 6-10 กิโลเมตรและน้อยสุตร้อยละ 2.30 มีระยะทางระหว่าง 21-25 กิโลเมตร โดยเฉลี่ย มีระยะทาง 20.06 กิโลเมตร

1.3.3 ความถี่ของการขายยาง จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 53.60 มีความถี่ของการขายยาง 2 ครั้งต่อเดือน รองลงมาร้อยละ 28.80 มีความถี่ของการขายยาง 1 ครั้งต่อเดือนและน้อยสุตร้อยละ 1.80 มีความถี่ของการขายยาง 5 ครั้งต่อเดือน โดยมีความถี่ของการขายยางโดยเฉลี่ย 2.33 ครั้งต่อเดือน

1.3.4 แหล่งที่รู้จักตลาดกลางยางพารา จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรร้อยละ 35.60 รู้จักตลาดกลางยางพาราจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร รองลงมาร้อยละ 30.60 รู้จักตลาดกลางยางพาราจาก ตลาดเครือข่ายและน้อยสุตร้อยละ 18.50 รู้จักจากกองทุนเกษตรกร

1.3.5 การให้ภาครัฐขยายตลาดกลางเครือข่าย จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 66.22 ต้องการให้ภาครัฐขยายตลาดกลางเครือข่าย และร้อยละ 33.80 ไม่ต้องการให้ภาครัฐขยายตลาดกลางเครือข่าย

1.3.6 การขนส่งจำหน่ายยาง จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 47.30 ขนส่งยางไปจำหน่ายโดยรถจักรยานยนต์ รองลงมาร้อยละ 42.80 ขนส่งยางไปจำหน่ายโดย รถยนต์ส่วนตัว และส่วนน้อยร้อยละ 9.90 ขนส่งยางไปจำหน่ายโดยรถรับจ้าง

1.3.7 บริการของเจ้าหน้าที่ตลาดกลาง จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 79.30 มีความเห็นว่าการบริการของเจ้าหน้าที่ตลาดกลางบริการ โปร่งใสดี รองลงมาร้อยละ 70.70 มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตลาดกลางบริการเป็นกันเอง และส่วนน้อยร้อยละ 45.00 มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตลาดกลาง บริการมีความสะดวกดี

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลด้านอื่นๆของสมาชิกตลาดกลาง

(n= 222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. ระยะทางบ้านพักกับสวนยาง(กม.)		
น้อยกว่า 3	136	61.20
3-4	14	6.30
5-6	29	13.10
7-8	17	7.70
มากกว่า 8	26	11.70
Minimum = 0 กม.	Maximum = 85 กม.	
\bar{X} = 4.82 กม.	S.D. = 8.67 กม.	
2.ระยะทางบ้านพักกับตลาดกลางยางพารา(กม.)		
น้อยกว่า 6	77	34.60
6-10	38	17.10
11-15	18	8.10
16-20	31	14.00
21-25	5	2.30
มากกว่า 25	53	23.90
Minimum = 1 กม.	Maximum = 150 กม.	
\bar{X} = 20.06 กม.	S.D. = 24.98 กม.	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

(n= 222)		
รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
3.ความถี่ของการขายยาง (ครั้ง/เดือน)		
1	64	28.80
2	119	53.60
3	13	5.90
4	16	7.20
5	4	1.80
10	6	2.70
Minimum = 1 ครั้ง	Maximum = 10 ครั้ง	
\bar{X} = 2.33 ครั้ง	S.D. = 2.96 ครั้ง	
4.แหล่งที่อยู่จัดตลาดกลาง		
ตลาดเครือข่าย	68	30.60
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร	79	35.60
กองทุนเกษตร	41	18.50
ตลาดกลางนครศรีธรรมราช	34	15.30
5.ความต้องการให้ภาครัฐขยายตลาดกลางเครือข่าย		
ต้องการ	147	66.20
ไม่ต้องการ	75	33.80
6.การขนส่งจำหน่ายยาง		
รถยนต์ส่วนตัว	95	42.80
รถจักรยานยนต์	105	47.30
รถรับจ้าง	22	9.90
7.การบริการของเจ้าหน้าที่ตลาดกลาง		
บริการดีเป็นกันเอง	157	70.70
บริการโปร่งใส	176	79.30
การบริการรวดเร็ว	101	45.50
การบริการมีความสะดวก	100	45.00

1.4 สภาพทางเศรษฐกิจ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นสภาพพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของสมาชิก ตลาดกลาง ดังนี้

1.4.1 ด้านพื้นที่ปลูกและการผลิตยางพารา

1) พื้นที่ทั้งหมด จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 36.90 มีพื้นที่ทั้งหมด น้อยกว่า 21 ไร่ รองลงมาร้อยละ 28.90 มีพื้นที่ทั้งหมดระหว่าง 21-40 ไร่ และน้อยสุคร้อยละ 14.40 มีพื้นที่ทั้งหมด มากกว่า 60 ไร่ โดยมีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 40.28 ไร่

2) พื้นที่ปลูกยาง จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 52.30 มีพื้นที่ปลูกยาง น้อยกว่า 20 ไร่ รองลงมาร้อยละ 21.60 มีพื้นที่ปลูกยางระหว่าง 20-40 ไร่และน้อยสุคร้อยละ 10.80 มีพื้นที่ปลูกยางมากกว่า 60 ไร่ โดยมีพื้นที่ปลูกยางเฉลี่ย 33.89 ไร่

3) สวนยางก่อนเปิดกรีด จากสมาชิก 130 คน พบว่า สมาชิกร้อยละ 53.80 มีสวนยางก่อนเปิดกรีด น้อยกว่า 10 ไร่ รองลงมาร้อยละ 28.50 มีสวนยางก่อนเปิดกรีดระหว่าง 10-20 ไร่ และน้อยสุคร้อยละ 8.50 มีสวนยางก่อนเปิดกรีด มากกว่า 30 ไร่ โดยเฉลี่ยเกษตรกรมีสวนยางก่อนเปิดกรีด 14.98 ไร่

4) สวนยางที่เปิดกรีดแล้ว จากสมาชิก 214 คน พบว่าสมาชิกร้อยละ 41.10 มีสวนยางที่เปิดกรีดแล้ว 10-30 ไร่ รองลงมาร้อยละ 35.50 มีสวนยางที่เปิดกรีดแล้วน้อยกว่า 10 ไร่ ส่วนน้อยสุคร้อยละ 6.10 มีสวนยางที่เปิดกรีดแล้ว มากกว่า 60 ไร่ โดยเฉลี่ยมีสวนยางที่เปิดกรีดแล้ว 26.59 ไร่

5) พื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ จากสมาชิก 122 คน พบว่า สมาชิกร้อยละ 41.00 มีพื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ น้อยกว่า 5 ไร่ รองลงมาร้อยละ 41.00 มีพื้นที่ทำการเกษตรระหว่าง 5-15 ไร่ และน้อยสุคร้อยละ 2.50 มีพื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ มากกว่า 35 ไร่ โดยเฉลี่ยเกษตรกรมีพื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ 12.41 ไร่

6) ผลผลิตยางปี 2548 จากการศึกษา พบว่าสมาชิกส่วนมากร้อยละ 59.40 ได้ผลผลิตยางน้อยกว่า 5,000 กิโลกรัมต่อปี รองลงมาร้อยละ 32.10 ได้ผลผลิตยางระหว่าง 5,000-10,000 กิโลกรัมต่อปี และส่วนน้อยสุคร้อยละ 0.90 ได้ผลผลิตยางระหว่าง 15,001-20,000 กิโลกรัมต่อปี โดยผลผลิตเฉลี่ยได้ 7,740.05 กิโลกรัมต่อปี

7) จำนวนวันกรีดยาง จากสมาชิกทั้งหมด 215 คน พบว่า สมาชิกร้อยละ 56.20 มีจำนวนวันที่กรีดยาง ระหว่าง 100-130 วัน รองลงมาร้อยละ 32.60 มีจำนวนวันที่กรีดยางระหว่าง 131-160 วัน และส่วนน้อยร้อยละ 2.80 มีน้อยกว่า 100 วัน โดยเฉลี่ย มี 136.18 วันต่อปี

ตารางที่ 4.4 พื้นที่ปลูกและการผลิตยาง

(n= 222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)		
น้อยกว่า 21	82	36.90
21-40	64	28.90
41-60	44	19.80
มากกว่า 60	32	14.40
Minimum = 3 ไร่	Maximum = 274 ไร่	
\bar{X} = 40.28 ไร่	S.D. = 36.82 ไร่	
2. พื้นที่ปลูกยาง(ไร่)		
น้อยกว่า 20	116	52.30
20-40	48	21.60
41-60	34	15.30
มากกว่า 60	24	10.80
Minimum = 2 ไร่	Maximum = 274 ไร่	
\bar{X} = 33.89 ไร่	S.D. = 36.74 ไร่	
3. สวนยางก่อนเปิดกรีด(ไร่) (n=130)		
น้อยกว่า 10	70	53.80
10-20	37	28.50
21-30	12	9.20
มากกว่า 30	11	8.50
Minimum = 2 ไร่	Maximum = 50 ไร่	
\bar{X} = 14.98 ไร่	S.D. = 10.74 ไร่	

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

(n= 222)		
รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
4. สวนยางที่เปิดกรีดแล้ว(ไร่) (n=214)		
น้อยกว่า 10	76	35.50
10-30	88	41.10
31-60	37	17.30
มากกว่า 60	13	6.10
Minimum = 2 ไร่	Maximum = 274 ไร่	
\bar{X} = 26.59 ไร่	S.D. = 33.93 ไร่	
5. พื้นที่ทำการเกษตรอื่นๆ(ไร่)(n=122)		
น้อยกว่า 5	50	41.00
5-15	49	40.10
16-25	10	8.20
26-35	10	8.20
มากกว่า 35	3	2.50
Minimum = 1 ไร่	Maximum = 100 ไร่	
\bar{X} = 12.41 ไร่	S.D. = 14.48 ไร่	
6.ผลผลิตยาง (กก./ปี)		
น้อยกว่า 5,000	131	59.40
5,000-10,000	72	32.10
1,0001-15,000	7	3.30
15,001-20,000	2	0.90
มากกว่า 20,000	10	4.20
Minimum = 0 กก./ปี	Maximum = 80,000 กก./ปี	
\bar{X} = 7,740.05 กก./ปี	S.D. = 12,054.43 กก./ปี	

ตารางที่ 4.4(ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
(n =222)		
7. จำนวนวันกรีดยาง(วัน)(n=215)		
น้อยกว่า 100	6	2.80
100-130	121	56.20
131-160	70	32.60
มากกว่า 160	18	8.40
Minimum = 90 วัน	Maximum = 240 วัน	
\bar{X} = 136.18 วัน	S.D. = 23.66 วัน	

1.4.2 รายได้รายจ่าย หนี้สินการใช้แรงงานและสมาชิกการทำบัญชีรายรับ - รายจ่าย

สมาชิก

1) รายได้ทั้งหมดต่อปี จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 52.30 มีรายได้ทั้งหมดระหว่าง 200,001-800,000 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 35.10 มีรายได้น้อยกว่า 200,000 บาทต่อปี และส่วนน้อยสุดร้อยละ 1.80 มีรายได้ทั้งหมดระหว่าง 1,400,000-2,000,000 บาทต่อปี โดยเฉลี่ย มีรายได้ 482,938.00 บาทต่อปี

2) รายได้จากการขายยางกับตลาดกลาง จากสมาชิก 214 คน พบว่า สมาชิกร้อยละ 38.80 มีรายได้จากการขายยางให้กับตลาดกลาง มากกว่า 210,000 บาทต่อปี รองลงมาร้อยละ 24.80 มีรายได้จากการขายยางกับตลาดกลางระหว่าง 70,001-140,000 บาทต่อปี และน้อยสุดร้อยละ 5.60 มีรายได้จากการขายยางกับตลาดกลาง น้อยกว่า 30,000 บาทต่อปี โดยเฉลี่ย มีรายได้ 327,501.10 บาทต่อปี

3) รายได้จากการขายยางนอกตลาดกลาง จากสมาชิก 189 คนพบว่า สมาชิกร้อยละ 70.90 มีรายได้จากการขายยางนอกตลาดกลาง น้อยกว่า 100,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 14.30 มีรายได้จากการขายยางนอกตลาดกลางระหว่าง 100,000-200,000 บาท และน้อยสุดร้อยละ 2.60 มีรายได้จากการขายยางนอกตลาดกลางระหว่าง 300,001-400,000 บาท โดยเฉลี่ยมีรายได้ 127,640.40 บาท

4) รายได้จากขายสินค้าเกษตรอื่น ๆ จากสมาชิก 102 คน พบว่า สมาชิกร้อยละ 54.50 มีรายได้จากการขายสินค้าเกษตรอื่น ๆ ระหว่าง 10,000- 50,000 บาท รองลงมาร้อยละ 17.00 มีรายได้จากการขายสินค้าเกษตรอื่น ๆ น้อยกว่า 10,000 บาท ซึ่งเท่ากับกับรายได้จากการขายสินค้า

เกษตรอื่นๆ ระหว่าง 50,00-100,000 บาทและน้อยสุด ร้อยละ 3.60 มีรายได้จากการขายสินค้า
เกษตรอื่นๆ ระหว่าง 100,001-150,000 บาท โดยเฉลี่ย มีรายได้ 87,545.13 บาท

5) รายได้จากการขายสินค้าบริการ จากสมาชิก 17 คน พบว่า สมาชิกร้อยละ 52.90 มีรายได้จากการขายสินค้าบริการ น้อยกว่า 18,000 บาท รองลงมาร้อยละ 17.60 มีรายได้จากการขายสินค้าบริการ ระหว่าง 18,000-38,000 บาท และน้อยสุด มีรายได้จากการขายสินค้าบริการ มากกว่า 38,000 บาท โดยเฉลี่ย มีรายได้ 37,529.41 บาท

6) รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยาง จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 66.00 มีรายจ่ายเกี่ยวกับการผลิตยางน้อยกว่า 100,000 บาท รองลงมาร้อยละ 15.40 มีรายจ่ายเกี่ยวกับการผลิตยางมากกว่า 280,000 บาทและน้อยสุดร้อยละ 4.10 มีรายจ่ายเกี่ยวกับการผลิตยางระหว่าง 220,001- 280,000 บาท โดยเฉลี่ย มีรายจ่ายกับการผลิตยาง 160,753.10 บาท

7) หนี้สินในครอบครัว จากสมาชิก 157 คน พบว่าสมาชิกร้อยละ 29.90 มีหนี้สินในครอบครัวน้อยกว่า 100,000 บาท รองลงมาร้อยละ 24.80 มีหนี้สินในครอบครัว ระหว่าง 100,000-660,000 บาท และน้อยสุด ร้อยละ 14.60 มีหนี้สินในครอบครัว ระหว่าง 160,001-280,000 บาท ซึ่งมีหนี้สินเท่ากับเกษตรกรมีหนี้มากกว่า 280,000 บาท โดยเฉลี่ยมีหนี้สินในครอบครัว 168,331.21 บาท

8) รายจ่ายของครอบครัวทั้งปี พ.ศ.2548 จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 40.10 มีรายจ่ายในครอบครัวระหว่าง 50,000 - 100,000 บาท รองลงมาร้อยละ 22.50 มีรายจ่ายในครอบครัว น้อยกว่า 50,000 บาท และน้อยสุด ร้อยละ 8.60 มีรายจ่ายในครอบครัว มากกว่า 200,000 บาท โดยเฉลี่ย มีรายจ่ายครอบครัว 118,512.60 บาท

9) แรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในสวนยาง จากสมาชิก 205 คน พบว่า สมาชิกร้อยละ 34.10 แรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในสวนยาง 2 คน รองลงมาร้อยละ 27.80 แรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในสวนยาง 3 คน และน้อยสุด ร้อยละ 0.50 แรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในสวนยาง 5 คน โดยเฉลี่ย ใช้แรงงาน 2.58 คน

10) แรงงานจ้างที่ใช้ในสวนยาง จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 59.90 มีแรงงานจ้างที่ใช้ในสวนยาง 1- 2 คน รองลงมาร้อยละ 29.30 มีแรงงานจ้างที่ใช้ในสวนยาง ระหว่าง 3-4 คน และน้อยสุดร้อยละ 3.60 มีแรงงานจ้างที่ใช้ในสวนยาง มากกว่า 6 คน โดยเฉลี่ย จ้างแรงงาน 2.83 คน

11) ค่าจ้างรายวัน จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 60.80 จ่ายค่าจ้างรายวัน ระหว่าง 150-200 บาทต่อคน รองลงมาร้อยละ 29.30 จ่ายค่าจ้างระหว่าง 201-250 บาทต่อคน และน้อยสุดร้อยละ 3.20 จ่ายค่าจ้าง มากกว่า 250 บาทต่อคน โดยเฉลี่ยจ่ายค่าจ้าง 210.10 บาทต่อคน

12) แรงงานในครัวเรือนที่ใช้กรีดยาง จากสมาชิก 209 คน พบว่าสมาชิกร้อยละ 62.60 ใช้แรงงานในครัวเรือนที่ใช้กรีดยางระหว่าง 2-3 คน รองลงมาร้อยละ 17.50 ใช้แรงงานในครัวเรือนที่ใช้กรีดยาง 1 คน และส่วนน้อยสุดร้อยละ 8.30 ใช้แรงงานในครัวเรือนที่ใช้กรีดยางมากกว่า 5 คน โดยเฉลี่ย ใช้แรงงานในครัวเรือนกรีดยาง 2.18 คน

13) แรงงานจ้างที่ใช้กรีดยาง จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 59.90 แรงงานจ้างที่ใช้กรีดยาง น้อยกว่า 2 คน รองลงมาร้อยละ 34.20 ใช้แรงงานจ้างที่ใช้กรีดยาง ระหว่าง 2-5 คน และน้อยสุดร้อยละ 0.50 ใช้แรงงานจ้างที่ใช้กรีดยาง มากกว่า 11 คน โดยเฉลี่ยใช้ แรงงานจ้าง 2.61 คน

14) การทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในครอบครัว จากการศึกษาพบว่า สมาชิกร้อยละ 74.30 ไม่ทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในครอบครัว และร้อยละ 25.70 ทำบัญชีรายรับรายจ่ายในครอบครัว ตารางที่ 4.5 รายได้ รายจ่าย หนี้สิน แรงงานเกษตรและการทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย

(n =222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. รายได้ทั้งหมดต่อปี (บาท)		
น้อยกว่า 200,000	78	35.10
200,001-800,000	116	52.30
800,001-1,400,000	17	7.70
1,400,000-2,000,000	4	1.80
มากกว่า 2,000,000	6	2.70
Minimum = 32,400 บาท	Maximum = 4,925,500 บาท	
\bar{X} = 482,938.00 บาท	S.D. = 646,476.06 บาท	
2. รายได้จากการขายยางกับตลาดกลาง(บาท) (n=214)		
น้อยกว่า 30,000	12	5.60
30,000-70,000	27	12.60
70,001-140,000	53	24.80
140,001-210,000	39	18.20
มากกว่า 210,000	83	38.80
Minimum = 6,000 บาท	Maximum = 3,500,000 บาท	
\bar{X} = 327,501.10 บาท	S.D. = 457,557.04 บาท	

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

(n=222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
3. รายได้จากการขายยางนอกตลาดกลาง(บาท) (n=189)		
น้อยกว่า 100,000	134	70.90
100,000-200,000	27	14.30
200,001-300,000	15	7.90
300,001-400,000	5	2.60
มากกว่า 400,000	8	4.20
Minimum = 1,000 บาท	Maximum = 1,538,589 บาท	
\bar{X} = 127,640.40 บาท	S.D. = 211,390.76บาท	
4. รายได้จากการขายสินค้าเกษตรอื่น ๆ (บาท) (n=102)		
น้อยกว่า 10,000	19	17.0
10,000-50,000	61	54.50
50,001-100,000	9	17.00
100,001-150,000	4	3.60
มากกว่า 150,000	9	8.00
Minimum = 2000 บาท	Maximum = 2,000,000 บาท	
\bar{X} = 87,545.13 บาท	S.D. = 219,561.85 บาท	
5. รายได้จากการขายสินค้าบริการ (บาท) (n=17)		
น้อยกว่า 18,000	9	52.90
18,000-38,000	3	17.60
มากกว่า 38,000	5	29.50
Minimum = 3,000 บาท	Maximum = 200,000 บาท	
\bar{X} = 37,529.41 บาท	S.D. = 52,255.52 บาท	

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

(n= 222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
6.รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตยาง (บาท)		
น้อยกว่า 100,000	146	66.00
100,000-160,000	19	8.60
160,001-220,000	13	5.90
220,001-280,000	9	4.10
มากกว่า 280,000	34	15.40
Minimum = 2000 บาท	Maximum = 2,400,000 บาท	
\bar{X} = 160,753.10 บาท	S.D. = 320,274.67 บาท	
7.หนี้สินในครอบครัว (บาท) (n=157)		
น้อยกว่า 100,000	47	29.90
100,000-160,000	39	24.80
160,001-220,000	23	14.60
220,001-280,000	25	15.90
มากกว่า 280,000	23	14.60
Minimum = 5000 บาท	Maximum = 2,000,000 บาท	
\bar{X} = 168,331.21 บาท	S.D. = 269,768.62 บาท	
8.รายจ่ายของครอบครัวทั้งปี พ.ศ.2548(บาท)		
น้อยกว่า 50,000	50	22.50
50,000-100,000	89	40.10
100,001-150,000	40	18.00
150,001-200,000	24	10.80
มากกว่า 200,000	19	8.60
Minimum = 15,000 บาท	Maximum = 550,000 บาท	
\bar{X} = 118,512.60 บาท	S.D. = 95,483.37 บาท	

ตารางที่ 4.5(ต่อ)

(n= 222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
9. แรงงานในครัวเรือนที่ใช้ในสวนยาง(คน) (n=205)		
1	32	15.60
2	70	34.10
3	57	27.80
4	45	22.00
5	1	0.50
Minimum = 1 บาท	Maximum = 5 บาท	
\bar{X} = 2.58 บาท	S.D. = 1.01 บาท	
10. แรงงานจ้างที่ใช้ในสวนยาง(คน)		
1-2	133	59.90
3-4	65	29.30
5-6	16	7.20
มากกว่า 6	8	3.60
Minimum = 1 คน	Maximum = 16 คน	
\bar{X} = 2.83 คน	S.D. = 1.79 คน	
11. ค่าจ้างรายวัน(บาท/คน)		
น้อยกว่า 150	15	6.80
150-200	135	60.80
201-250	65	29.30
มากกว่า 250	7	3.20
Minimum = 130 บาท/คน	Maximum = 350 บาท/คน	
\bar{X} = 210.10 บาท/คน	S.D. = 32.23บาท/คน	

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

(n= 222)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
12. แรงงานในครัวเรือนที่ใช้กรีดยาง(คน)		
1	36	17.50
2-3	129	62.60
4-5	27	11.70
มากกว่า 5	17	8.30
Minimum = 1 บาท/คน	Maximum = 10 บาท/คน	
\bar{X} = 2.18 บาท/คน	S.D. = 1.15 บาท/คน	
13. แรงงานจ้างที่ใช้กรีดยาง (คน)		
น้อยกว่า 2	133	59.90
2-5	76	34.20
6-8	8	3.60
9-11	4	1.80
มากกว่า 11	1	0.50
Minimum = 0 บาท/คน	Maximum = 16 บาท/คน	
\bar{X} = 2.61 บาท/คน	S.D. = 2.19 บาท/คน	
14. การทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายในครอบครัว		
ทำบัญชี	57	25.70
ไม่ทำบัญชี	165	74.30

ตอนที่ 2 ความรู้ด้านยางพาราของสมาชิกตลาดกลางยางพาราจังหวัดนครศรีธรรมราช

2.1 ระดับความรู้เกี่ยวกับยางพารา

ระดับคะแนนความรู้ พบว่า สมาชิกร้อยละ 55.90 ได้คะแนนที่ตอบถูก ระหว่าง 21-25 คะแนน มีความรู้ระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 21.20 ได้คะแนนที่ตอบถูก ระหว่าง 26-30 คะแนน มีความรู้ระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 15.80 ได้คะแนนที่ตอบถูก ระหว่าง 15-20 คะแนน มีความรู้ค่อนข้างน้อย ร้อยละ 4.50 ได้คะแนนที่ตอบถูกน้อยกว่า 15 คะแนน มีความรู้ระดับน้อย และ ร้อยละ 2.60 ได้คะแนนที่ตอบถูกมากกว่า 30 คะแนน มีความรู้ระดับมาก

ตารางที่ 4.6 ระดับคะแนนของความรู้

คะแนนที่ตอบถูก	ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 15	น้อย	10	4.50
15-20	ค่อนข้างน้อย	35	15.80
21-25	ปานกลาง	124	55.90
26-30	ค่อนข้างมาก	47	21.20
มากกว่า 30	มาก	6	2.60
Minimum = 11 คะแนน Maximum = 33 คะแนน			
\bar{X} = 23.06 คะแนน S.D. = 3.81 คะแนน			

2.2 ระดับความรู้ของสมาชิกด้านการผลิตของสมาชิก

2.2.1 สภาพโดยทั่วไปของการปลูกยางพารา พบว่าสมาชิกร้อยละ 76.10 ตอบถูก อันดับ 1 คือ เรื่อง การปลูกยางที่ลาดชันจำเป็นต้องทำขั้นบันได ร้อยละ 72.07 ตอบถูกอันดับ 2 คือ เรื่องดินที่เหมาะสมต่อการปลูกยางควรมีหน้าดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตรและร้อยละ 30.20 ตอบถูก อันดับ 3 คือเรื่องพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นที่ราบสภาพดินร่วนปนทราย

2.2.2 พันธุ์ยาง พบว่าสมาชิกร้อยละ 50.90 ตอบถูกอันดับ 1 คือเรื่องการปลูกสร้างสวนยางที่ควรปลูกเฉพาะพันธุ์ยาง RRIM 600 ร้อยละ 44.10 ตอบถูกอันดับ 2 คือเรื่องยางพันธุ์ RRIM 600 RRIT 251 และ BPM 24 เป็นยาง พันธุ์ชั้น 1

2.2.3 การเตรียมพื้นที่ พบว่าสมาชิกร้อยละ 77.50 ตอบถูกอันดับ 1 คือเรื่อง การเตรียมพื้นที่ปลูกยาง ต้องไถนยางเก่า เผาปรน รองลงมาร้อยละ 69.80 ตอบถูกอันดับ 2 คือเรื่อง การ

เตรียมพื้นที่ต้องไถพรวนด้วยพาน 3 พาน 7 และร้อยละ 24.80 ตอบถูกอันดับ 3 คือเรื่องการโค่นล้ม
ต่อที่เหมาะสม คือ โค่นในฤดูฝน

2.2.4 การปลูกยาง พบว่าสมาชิกร้อยละ 79.30 ตอบถูกอันดับ 1 คือเรื่องยางที่ปลูก
คือ ยางชำถุงขนาด 1-2 ฉัตร เท่านั้นรองลงมาร้อยละ 74.80 ตอบถูกอันดับ 2 คือเรื่องการปลูกยาง
ใช้ระยะปลูก คือ 3 x 7 เมตร หรือ 2.5 x 8 เมตรและร้อยละ 34.70 ตอบถูกอันดับ 3 คือเรื่องการ
ปลูกยางชุดหลุม ขนาด 50 x 50 x 50 เซนติเมตร

2.2.5 การดูแลรักษาสวนยาง พบว่าสมาชิกร้อยละ 96.40 ตอบถูกอันดับ 1 คือเรื่อง
ยางก่อนเปิดกรีดควรใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 20 - 8 - 20รองลงมาร้อยละ 91.00 ตอบถูกอันดับ 2 คือเรื่องการ
ปลูกสร้างสวนยางเรามีความจำเป็นต้องปลูกพืชคลุมดิน ร้อยละ 38.30 ตอบถูกอันดับ 3 คือเรื่อง
การปลูกสร้างสวนยางไม่จำเป็นต้องมีการปลูกซ่อมและน้อยสุดร้อยละ 17.60 สมาชิกตอบถูกน้อย
ที่สุดคือเรื่อง การตัดแต่งกิ่งต้นยางควร โนมต้นยางลงมาตัดแต่ง

2.2.6 โรคและศัตรูยาง พบว่าสมาชิกร้อยละ 97.70 ตอบถูกอันดับ 1 คือเรื่องโรค
ยางพาราที่สำคัญ คือ โรคใบ โรคลำต้น โรคหน้ากรีด โรคราก รองลงมาร้อยละ 89.60 ตอบถูก
อันดับ 2 คือการป้องกันโรคใบร่วงที่ดีที่สุด คือ การปลูกพันธุ์ยางต้านทานร้อยละ 65.80 ตอบถูก
อันดับ 3 คือเรื่องศัตรูยางที่สำคัญ คือ ปลวก หนอนทราย เพลี้ยหอย และน้อยสุดร้อยละ 12.60 คือ
เรื่อง โรคใบร่วงเป็นโรคที่รุนแรงที่สุดสำหรับยางพันธุ์ BPM 24

2.2.7 การกรีดยาง พบว่าสมาชิกร้อยละ 100.00 ตอบถูกอันดับ 1 คือเรื่องขนาดต้น
กรีดวัดรอบลำต้น 50 เซนติเมตร สูงจากระดับพื้นดิน 150 เซนติเมตร รองลงมาร้อยละ 91.40 ตอบ
ถูกอันดับ 2 คือการเปิดกรีดยางหน้ากรีดทำมุม 30 องศา กับระดับแนวราบ ร้อยละ 42.80 ตอบ
ถูกอันดับ 3 คือระบบกรีดยางที่เหมาะสมที่สุด คือ กรีดครั้งต้นวัน เว้นวัน และน้อยสุดร้อยละ
38.30 คือเรื่อง การเปิดกรีด กรีดจากขวาไปซ้ายเท่านั้น

ตารางที่ 4.7 ความรู้ของสมาชิกด้านการผลิตยาง

(n= 222)

รายการคำถาม	คำตอบ	ผู้ตอบถูก		
		จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1. สภาพโดยทั่วไปของการปลูกยางพารา				
1.1 พื้นที่ปลูกยางพาราเป็นที่ราบสภาพดินร่วนปนทราย	ถูก	67	30.20	3
1.2 ดินที่เหมาะสมต่อการปลูกยางควรมีหน้าดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร	ถูก	160	72.07	2
1.3 การปลูกยางที่ลาดชันจำเป็นต้องทำขั้นบันได	ถูก	169	76.10	1
2. พันธุ์ยาง				
2.1 ยางพันธุ์ RRIM 600 RRIT 251 และ BPM 24 เป็นยาง พันธุ์ชั้น 1	ถูก	98	44.10	2
2.2 การปลูกสร้างสวนยางที่ดีควรปลูกเฉพาะพันธุ์ยาง RRIM 600	ผิด	113	50.90	1
3. การเตรียมพื้นที่				
3.1 การเตรียมพื้นที่ปลูกยางต้องไถนยางเก่า เผาปรน	ถูก	172	77.50	1
3.2 การไถนล้มตอที่เหมาะสมคือ ไถนในฤดูฝน	ผิด	55	24.80	3
3.3 การเตรียมพื้นที่ต้องไถพรวนด้วยผาน 3 ผาน 7	ถูก	155	69.80	2

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการคำถาม	คำตอบ	ผู้ตอบถูก (n= 222)		
		จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
4. การปลูกยาง				
4.1 การปลูกยางใช้ระยะปลูก คือ 3 x 7 เมตร หรือ 2.5 x 8 เมตร	ถูก	166	74.80	2
4.2 การปลูกยางขุดหลุม ขนาด 50 x 50 x 50 เซนติเมตร	ถูก	77	34.70	3
4.3 ยางที่ปลูก คือ ยางชำถุง ขนาด 1-2 คัตร์ เท่านั้น	ผิด	176	79.30	1
5. การดูแลรักษาสวนยาง				
5.1 การปลูกสร้างสวนยางไม่ จำเป็นต้องมีการปลูกซ่อม	ผิด	85	38.30	3
5.2 การปลูกสร้างสวนยางเรามี ความจำเป็นต้องปลูกพืชคลุมดิน	ถูก	202	91.00	2
5.3 ยางก่อนเปิดกรีดควรใส่ ปุ๋ยเคมีสูตร 20 - 8 - 20	ถูก	214	96.40	1
5.4 วิธีการใส่ปุ๋ยยางควรใส่ชนิด โคนต้นยาง	ผิด	73	32.90	4
5.5 การตัดแต่งกิ่งต้นยางควร โน้มต้นยางลงมาตัดแต่ง	ผิด	39	17.60	5
6. โรคและศัตรูยาง				
6.1 โรคยางพาราที่สำคัญ คือ โรคใบ โรคลำต้น โรคหน้ากรีด โรคราก	ถูก	217	97.70	1
6.2 ศัตรูยางที่สำคัญ คือ ปลวก หนอนทราย เพลี้ยหอย	ถูก	146	65.80	3

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

(n= 222)

รายการคำถาม	คำตอบ	ผู้ตอบถูก		
		จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
6.3 การป้องกันโรคใบร่วงที่ดี ที่สุด คือ การปลูกพันธุ์ยาง ต้านทาน	ถูก	199	89.60	2
6.4 โรคใบร่วงเป็นโรคที่รุนแรง ที่สุดสำหรับยางพันธุ์ BPM 24	ผิด	28	12.60	4
7. การกรีดยาง				
7.1 การเปิดกรีดยางหน้ากรีด ทำมุม 30 องศา กับระดับแนวราบ	ถูก	203	91.40	2
7.2 ขนาดต้นกรีดวัดรอบลำต้น 50 ซม.สูงจากระดับพื้นดิน150 ซม.	ถูก	222	100.00	1
7.3 การเปิดกรีด กรีดจากขวา ไปซ้ายเท่านั้น	ผิด	85	38.30	4
7.4 ระบบกรีดยางที่เหมาะสม ที่สุด คือ กรีดครั้งต้นวัน เว้นวัน	ถูก	95	42.80	3

2.3 ความรู้ของสมาชิกด้านการผลิตภัณฑ์ยางและการแปรรูป

2.3.1 การผลิตยางแผ่นดิบ พบว่าสมาชิกร้อยละ 99.50 ตอบถูกอันดับ 1 คือ เรื่องการกรีดยางด้วยรับน้ำยาง ถึงรวมยางต้องมีความสะอาด ซึ่งเท่ากันกับเรื่อง การผลิตยางแผ่นชั้นดีต้องสะอาด บาง สีสม่ำเสมอ รองลงมาร้อยละ 90.50 ตอบถูกอันดับ 3 คือ เรื่อง การกรองน้ำยางใช้กรองเบอร์ 40 และ 60 และน้อยสุดร้อยละ 32.90 คือเรื่อง การผลิตยางแผ่นดิบใช้น้ำยาง 4 ลิตรต่อน้ำ 1 ลิตร

2.3.2 การแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง พบว่าสมาชิกร้อยละ 83.80 ตอบถูกอันดับ 1 คือเรื่องยางธรรมชาติเราสามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์หลอดดอก ยางยานพาหนะได้ รองลงมาร้อยละ 19.80 ตอบถูกอันดับ 2 คือ เรื่อง ยางแผ่นดิบเราสามารถแปรรูปเป็นยางแผ่นยางรมควันได้

ตารางที่ 4.8 ความรู้ของสมาชิกด้านการผลิตภัณท์ยางและการแปรรูป

(n= 222)

รายการคำถาม	ผู้ตอบถูก			
	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
1. การผลิตยางแผ่นดิบ				
1.1 การกรีดยางด้วยรับน้ำยางถึงรวมยางต้องมีความสะอาด	ถูก	221	99.50	1
1.2 การผลิตยางแผ่นชั้นดีต้องสะอาด บาง สีสม่ำเสมอ	ถูก	221	99.50	1
1.3 การกรองน้ำยางใช้กรองเบอร์ 40 และ 60	ถูก	201	90.50	3
1.4 การผลิตยางแผ่นดิบใช้น้ำยาง 4 ลิตรต่อน้ำ 1 ลิตร	ผิด	73	32.90	6
1.5 การทำให้น้ำยางจับตัวใช้น้ำกรดฟอร์มิค 90 % เจือจาง (อัตรา 2 ช้อนแกงต่อน้ำ 3 กระป๋องนม)	ถูก	179	80.60	5
1.6 ยางแผ่นดิบคุณภาพชั้น 3 ความชื้นไม่เกิน 3%	ถูก	199	89.60	4
2. การแปรรูปผลิตภัณท์ยาง				
2.1 ยางแผ่นดิบสามารถแปรรูปเป็นยางแผ่นยางรมควันได้	ถูก	44	19.80	2
2.2 ยางธรรมชาติสามารถแปรรูปเป็นผลิตภัณท์หล่อดอก ยางยานพาหนะได้	ถูก	189	83.80	1

2.4 ความรู้ของสมาชิกด้านตลาดยางพารา

2.4.1 ตลาดยางแผ่นดิบ พบว่าสมาชิกร้อยละ 84.20 ตอบถูกอันดับ 1 คือเรื่องการขายยางที่ตลาดกลางต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของตลาด รองลงมาร้อยละ 72.50 ตอบถูกอันดับ 2 คือ เรื่อง ตลาดกลางยางพาราในบางครั้งจะไม่ประกาศราคากลางให้ทราบล่วงหน้า และร้อยละ 59.50 เกษตรกรตอบคำถามถูกน้อยที่สุดคือเรื่อง ตลาดกลางยางพาราจะรับซื้อเฉพาะยางแผ่นดิบคุณภาพ 3

2.4.2 ตลาดยางแผ่นรมควัน พบว่าสมาชิกร้อยละ 48.20 ตอบถูกอันดับ 1 คือ เรื่องการผลิตยางแผ่นรมควันจำหน่ายตลาดกลางต้องมีคุณภาพชั้น 3 รองลงมาร้อยละ 44.60 ตอบถูกอันดับ 2 คือ เรื่อง ตลาดกลางยางพารามีการซื้อขายยางแผ่นรมควัน

ตารางที่ 4.9 ความรู้ของสมาชิกกับตลาดยางพารา

(n= 222)

รายการคำถาม	ผู้ตอบถูก			
	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
3. ความรู้เกี่ยวกับตลาดยางพารา				
3.1 ตลาดยางแผ่นดิบ				
1. ตลาดกลางยางพาราจะรับซื้อเฉพาะยางแผ่นดิบคุณภาพ 3	ผิด	132	59.50	3
2. ตลาดกลางยางพาราในบางครั้งจะไม่ประกาศราคากลางให้ทราบล่วงหน้า	ผิด	161	72.50	2
3. การขายยางที่ตลาดกลางต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของตลาด	ถูก	187	84.20	1
3.2 ตลาดยางแผ่นรมควัน				
1. ตลาดกลางยางพารามีการซื้อขายยางแผ่นรมควัน	ถูก	99	44.60	2
2. การผลิตยางแผ่นรมควันจำหน่ายตลาดกลางต้องมีคุณภาพชั้น 3	ถูก	107	48.20	1

ตอนที่ 3 การปฏิบัติและการใช้เทคโนโลยีอย่างก่อนและหลังเปิดกรีดยางของ สมาชิกตลาดกลางยางพาราจังหวัดนครศรีธรรมราช

3.1 ก่อนเปิดกรีด จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 99.50 มีการปฏิบัติมากในเรื่อง การปลูกยางมีการคัดเลือกพันธุ์ให้ผลผลิตสูงเหมาะสมกับ สภาพพื้นที่ และการปลูกยางจะใช้วัสดุ ปลูกยางชำถุงขนาด 1-2 ฉัตร ซึ่งเท่ากับรองลงมาร้อยละ 99.10 สมาชิกปฏิบัติมากในเรื่อง การเตรียมพื้นที่ปลูกยางต้องทำการโค่นต้นยางเก่า เผาปรน ไถ ปรับสภาพพื้นที่ และถ้ามีต้นยาง ตายหลังปลูกก็ต้องปลูกซ่อมภายใน 2 เดือนก่อนหมดฝน ซึ่งเท่ากับ สมาชิกมีการปฏิบัติน้อยสุด ร้อยละ 50.50 ในเรื่องที่ว่า การลดต้นทุนการปลูกสร้างสวนยางต้องมีการผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง ตารางที่ 4.10 การปฏิบัติและการใช้เทคโนโลยีของสมาชิกก่อนเปิดกรีด

(n= 222)

การปฏิบัติตามคำแนะนำ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนเปิดกรีด		
1. การปลูกยางมีการวิเคราะห์สภาพพื้นที่ สภาพดิน ปริมาณฝนก่อน ปลูกยางก่อน	164	73.90
2. การเตรียมพื้นที่ปลูกยางต้องทำการโค่นต้นยางเก่า เผาปรน ไถ ปรับสภาพพื้นที่	220	99.10
3. การปลูกยางต้องมีการคัดเลือกพันธุ์ให้ผลผลิตสูงเหมาะสมกับ สภาพพื้นที่	221	99.50
4. การปลูกยางใช้ระยะปลูก 3 x 7 เมตร หรือ 2.5 x 8 เมตร	168	75.70
5. การขุดหลุมปลูกมีขนาด 50 x 50 x 50 ซม.	205	92.30
6. การปลูกยางใช้วัสดุปลูกยางชำถุงขนาด 1-2 ฉัตร ปลูกช่วงฤดูฝน	221	99.50
7. การปลูกยางมีการรองกันหลุมด้วยปุ๋ยหรือคฟอสเฟตร่วมกับปุ๋ย อินทรีย์	169	76.30
8. หลังปลูกยางมีการปักหลักยึดลำต้น (stake)	136	61.30
9. ถ้ามีต้นยางตายหลังปลูกต้องปลูกซ่อมภายใน 2 เดือนก่อนหมดฝน	220	99.10
10. พื้นที่ว่างระหว่างแถวยางเราปลูกพืชคลุมดิน หรือ พืชแซมยาง	157	70.70
11. ต้นยางก่อนเปิดกรีดใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 20 - 8 - 20 ตามอายุยาง	187	84.20
12. การใส่ปุ๋ยโดยการหว่านรอบโคน ขุดหลุมกลบ	148	66.70
13. การลดต้นทุนการปลูกสร้างมีการผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง	112	50.50

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

(n= 222)		
การปฏิบัติตามคำแนะนำ	จำนวน	ร้อยละ
14. การตัดแต่งกิ่งต้นยางทำในช่วงต้นฝนและปลายฝน	152	68.50
15. การตัดแต่งกิ่งใช้กรรไกรตัดไม้ไผ่ต้นยางเวลาตัดแต่งกิ่ง	183	82.40
16. การกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมีตามคำแนะนำวิชาการ	181	81.50
17. ช่วงยางปลูกต้นเล็กอยู่ถ้าเกิดโรคใบร่วงมีการฉีดพ่นด้วยสารเคมีป้องกันเชื้อรา	150	67.60
18. ถ้าเกิดโรครากยางมีการขุดคูกันการระบาดของโรคยางไปสู่ต้นอื่น	187	84.20
19. ถ้าปลวก หนอนทรายเข้าทำลาย มีการใช้สารเคมีผสมน้ำราครอบโคนต้นยาง	173	77.90
20. มีการคัดเลือกพันธุ์ยางที่ต้านโรคในการปลูกสร้างสวนยาง	180	81.10

3.2 หลังเปิดกรีด จากการศึกษาพบว่าสมาชิกร้อยละ 97.30 มีการปฏิบัติมากในเรื่องมีการทำความสะอาดอุปกรณ์ด้วยยาง ถังรวมยางทุกครั้งที่ใช้ รองลงมาร้อยละ 95.00 มีการปฏิบัติมากในเรื่องมีการลับมีดกรีดยางให้คมทุกวันก่อนกรีดยางและการเปิดกรีดยางต้องวัดขนาดเส้นรอบวง 50 เซนติเมตร จากระดับพื้น ดิน 150 เซนติเมตร ร้อยละ 92.80 และสมาชิกปฏิบัติน้อยสุดร้อยละ 20.70 ในเรื่องการกรีดยาง เวลา 06.00 น. - 08.00 น.

ตารางที่ 4.11 การปฏิบัติและการใช้เทคโนโลยีของสมาชิกหลังเปิดกรีด

	(n= 222)	
การปฏิบัติตามคำแนะนำ	จำนวน	ร้อยละ
หลังเปิดกรีด		
1. การเปิดกรีดยางวัดขนาดเส้นรอบวง 50 ซม. จากระดับพื้น ดิน 150 ซม.	206	92.80
2. เปิดกรีดยางทำมุม 30 องศา กับแนวราบ	202	91.00
3. มีการแบ่งหน้ากรีดยางครั้งต้นกรีดวันเว้นวัน	110	49.50
4. มีการใช้ไม้แบบในการวัดขนาดและทำรอยเปิดกรีด	123	55.40
5. มีการกรีดยาง เวลา 06.00 น. - 08.00 น.	46	20.70
6. มีการลับมีดกรีดยางให้คมทุกวันก่อนกรีดยาง	211	95.00
7. มีการทำความสะอาดอุปกรณ์ด้วยยาง ถังรวมยางทุกครั้งที่ใช้	216	97.30
8. ใช้กรองน้ำยางเบอร์ 40 และ 60 ในการผลิตยางแผ่น	202	91.00
10. มีการกรีดยางชดเชยวันฝนตกที่ไม่ได้กรีดยาง	121	54.50
11. จำกัดวัชพืชสวนยางหลังกรีด ปีละ 2 ครั้ง	61	27.50
12. ใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 30 - 5 - 18 ปีละ 2 ครั้ง	190	85.60
13. มีการป้องกันโรคหน้ายางโดยการทาสารเคมีช่วงฤดูฝนอาทิตย์ละ 1 ครั้ง	151	68.00
14. หยุดกรีดยางช่วงยางเป็นโรคใบร่วงรุนแรง	150	67.60
15. มีการทำลายดินยางที่โรคระบาดรุนแรง	185	83.30
16. มีการบันทึกการปฏิบัติงานในสวนยางทุกครั้งปฏิบัติ	97	43.70

ตอนที่ 4. ปัญหาและข้อเสนอแนะในการปลูกยางพารา

4.1. ปัญหา จากการศึกษาประเด็นปัญหาการปลูกยางพาราของสมาชิกในประเด็นใหญ่ๆ 6 ประเด็นได้แก่

4.1.1 **ด้านการผลิต** พบว่า สมาชิกมีปัญหาในระดับปานกลาง 4 ประเด็น คือ การกรีดยาง ระบบกรีด วิธีกรีด (เฉลี่ย = 2.00) รองลงมาคือ โรคและศัตรูยาง (เฉลี่ย = 1.94) การดูแลรักษาสวนยาง (เฉลี่ย = 1.88) การคัดเลือกพันธุ์ยาง วัสดุปลูกยางการปลูกยาง (เฉลี่ย = 1.73) และเกษตรกรมีปัญหาน้อย 3 ประเด็น คือ แหล่งจำหน่ายปุ๋ย ราคาปุ๋ยเคมี (เฉลี่ย = 1.64) รองลงมา คือ การเตรียมพื้นที่ (เฉลี่ย = 1.50) และสภาพพื้นที่ปลูกยางทั่วไป (เฉลี่ย = 1.22) โดยสรุปสมาชิกมีปัญหาด้านการผลิตในระดับปานกลาง (เฉลี่ย = 1.70)

4.1.2 **ด้านการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ยาง** พบว่า สมาชิกมีปัญหาในระดับปานกลางในทุกเรื่อง คือ เทคโนโลยีการแปรรูป (เฉลี่ย = 2.18) โรงเรือน เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์การผลิตยาง (เฉลี่ย = 1.95) เครื่องจักรในการผลิตยาง (เฉลี่ย = 1.74) แหล่งน้ำในการผลิตยางแผ่นดิบ (เฉลี่ย = 1.73) โดยสรุปสมาชิกมีปัญหาการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 1.90)

4.1.3 **ด้านการตลาดยางพารา** พบว่าสมาชิกมีปัญหา 1 เรื่อง คือ การจ่ายเงินค่ายาง (เฉลี่ย = 2.53) และมีปัญหาระดับปานกลาง 3 เรื่อง คือ การคัดคุณภาพ การชั่งน้ำหนักยาง (เฉลี่ย = 2.05) รองลงมาคือ การบริการของเจ้าหน้าที่ (เฉลี่ย = 1.93) และขั้นตอนการลงทะเบียนเป็นสมาชิกจำหน่ายยาง (เฉลี่ย = 1.92) โดยสรุปสมาชิกมีปัญหาด้านการตลาดยางในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 2.11)

4.1.4 **ด้านความรู้เรื่องยาง** พบว่าสมาชิกมีปัญหาในระดับปานกลางในทุกเรื่อง คือ เรื่องการตลาดยางพารา (เฉลี่ย = 2.29) รองลงมาคือ เรื่องการปลูกสร้างสวนยาง (เฉลี่ย = 2.20) และเรื่องการผลิตยางแผ่นชั้นดี (เฉลี่ย = 2.06) โดยสรุปสมาชิกมีปัญหาความรู้เรื่องยางในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 2.18)

4.1.5 **ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐเกี่ยวกับยางพารา** พบว่าสมาชิกมีปัญหาในระดับปานกลาง 4 เรื่อง คือ การสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน (เฉลี่ย = 2.27) รองลงมาคือ การพุงราคายางพารา (เฉลี่ย = 1.90) การฝึกอบรม ศึกษางานด้านยาง (เฉลี่ย = 1.76) และการขอสงเคราะห์สวนยางปลูกแทนใหม่ (เฉลี่ย = 1.73) สมาชิกมีปัญหา 1 เรื่อง คือ โรงเรือนการผลิตยาง (เฉลี่ย = 1.52) โดยสรุปสมาชิกมีปัญหาการสนับสนุนจากภาครัฐเกี่ยวกับยางพาราในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 1.84)

4.1.6 **ด้านสภาพแวดล้อมในการดำเนินการด้านยางพารา** พบว่าสมาชิกมีปัญหาในระดับปานกลาง ทั้ง 3 เรื่องคือ การคมนาคมในพื้นที่ (เฉลี่ย = 1.85) รองลงมาการได้รับข้อมูล

ข่าวสาร(เฉลี่ย =1.82) และสถานที่จัดตลาดกลางกับการมาจำหน่ายยาง (เฉลี่ย =1.80) โดยสรุปสมาชิกมีปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการดำเนินการด้านยางพาราในระดับปานกลาง (เฉลี่ย 1.82)

ตารางที่ 4.12 ระดับปัญหาในการปลูกยางพาราของสมาชิกตลาดกลางยางพารา

(n= 222)				
ข้อปัญหา ที่	ประเด็นปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1. ด้านการผลิต				
1.1	สภาพพื้นที่ปลูกยางทั่วไป	1.22	0.46	น้อย
1.2	การเตรียมพื้นที่	1.50	0.56	น้อย
1.3	การคัดเลือกพันธุ์ยาง วัสดุปลูกยางการปลูกยาง	1.73	0.52	ปานกลาง
1.4	แหล่งจำหน่ายปุ๋ย ราคาปุ๋ยเคมี	1.64	0.61	น้อย
1.5	การดูแลรักษาสวนยาง	1.88	0.58	ปานกลาง
1.6	โรคและศัตรูยาง	1.94	0.61	ปานกลาง
1.7	การกรีดยาง ระบบกรีดยาง วิธีกรีดยาง	2.00	0.65	ปานกลาง
	รวม	1.70	0.57	ปานกลาง
2. ด้านการแปรรูปและผลิตภัณฑ์ยาง				
2.1	แหล่งน้ำในการผลิตยางแผ่นดิบ	1.73	0.77	ปานกลาง
2.2	โรงเรือน เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์การผลิตยาง	1.95	0.64	ปานกลาง
2.3	เครื่องจักรในการผลิตยาง	1.74	0.81	ปานกลาง
2.4	เทคโนโลยีการแปรรูป	2.18	0.85	ปานกลาง
	รวม	1.90	0.77	ปานกลาง
3. ด้านการตลาดยางพารา				
3.2	การบริการของเจ้าหน้าที่	1.93	0.64	ปานกลาง
3.2	ขั้นตอนการลงทะเบียนเป็นสมาชิกจำหน่ายยาง	1.92	0.63	ปานกลาง
3.3	การคัดคุณภาพ การชั่งน้ำหนักยาง	2.05	0.62	ปานกลาง
3.4	การจ่ายเงินค่ายาง	2.53	0.70	มาก
	รวม	2.11	0.65	ปานกลาง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

		(n= 222)		
ข้อปัญหา ที่	ประเด็นปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
4. ด้านความรู้เรื่องยาง				
4.1	เรื่องการปลูกสร้างสวนยาง	2.20	0.77	ปานกลาง
4.2	เรื่องการผลิตยางแผ่นชั้นดี	2.06	0.81	ปานกลาง
4.3	เรื่องการตลาดยางพารา	2.29	0.80	ปานกลาง
รวม		2.18	0.79	ปานกลาง
5. ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐเกี่ยวกับยางพารา				
5.1	การสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน	2.27	0.76	ปานกลาง
5.2	การขอสงเคราะห์สวนยางปลูกแทนใหม่	1.73	0.63	ปานกลาง
5.3	การฝึกอบรม ศึกษาดูงานด้านยาง	1.76	0.73	ปานกลาง
5.4	การพวงรูดยางพารา	1.90	0.81	ปานกลาง
5.5	โรงเรียนการผลิตยาง	1.52	0.54	น้อย
รวม		1.84	0.69	ปานกลาง
6.ด้านสภาพแวดล้อมในการดำเนินการด้านยางพารา				
6.1	การคมนาคมในพื้นที่	1.85	0.81	ปานกลาง
6.2	สถานที่จัดตลาดกลางกับการมาจำหน่ายยาง	1.80	0.85	ปานกลาง
6.3	การได้รับข้อมูลข่าวสาร	1.82	0.62	ปานกลาง
รวม		1.82	0.76	ปานกลาง

4.2 ข้อเสนอแนะ เกษตรกรได้ให้ข้อเสนอแนะในการปลูกยางพาราดังนี้

ข้อเสนอแนะของเกษตรกรพบว่าด้านบริการความรู้เรื่องยางหน่วยงานราชการควรจัดฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่องการป้องกันกำจัด โรคและศัตรูยาง ร้อยละ 63.96 รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตยาง แผ่นคุณภาพดี ร้อยละ 54.59 ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ คือ รัฐควรสนับสนุนงบประมาณ และการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ ร้อยละ 40.09 ด้านการใช้เทคโนโลยีการผลิตยาง คือ เจ้าหน้าที่ควรแนะนำให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ร่วมกับปุ๋ยเคมีในสวน ร้อยละ 32.88 ด้านการตลาดมีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร ปลูกยาง เพื่อเป็นการรวมกลุ่มผู้ผลิตและการจำหน่าย ร้อยละ 31.08 ด้านการจัดการกับ

สภาพแวดล้อม มีข้อเสนอแนะคือ เจ้าหน้าที่ควรส่งเสริม การทำปุ๋ยหมัก ไว้ใช้ในสวนยาง ร้อยละ 24.32

ตารางที่ 4.13 ข้อเสนอแนะของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1.รัฐควรสนับสนุนงบประมาณและการจัดหาวัสดุอุปกรณ์	89	40.09
2.หน่วยงานราชการควรจัดฝึกอบรมถ่ายทอดความรู้เรื่อง การป้องกันกำจัดโรคและศัตรูยาง	142	63.69
3.ควรมีการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกยางเพื่อเป็นการ รวมกลุ่มผู้ผลิตและการจำหน่าย	69	31.08
4.เจ้าหน้าที่ควรให้ความรู้เกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพและ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตยางแผ่นคุณภาพดี	122	54.59
5.เจ้าหน้าที่ควรส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักไว้ใช้ในสวนยาง	54	24.32
6. เจ้าหน้าที่ควรแนะนำการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมี ในสวนยาง	73	32.88